

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 1 czerwca 2015 roku, Przewodnicząca XI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, zwróciła odwołanie M. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z dnia 9 marca 2015 r. odmawiającej ww. prawa do zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego oraz zobowiązującej ją do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń.

W uzasadnieniu podniesiono, iż zarządzeniem z dnia 27 kwietnia 2015 roku zobowiązano pełnomocnika wnioskodawczynie do złożenia aktualnego wypisu z KRS (...) Stowarzyszenia (...) i (...) i wykazania umocowania J. K. do reprezentowania tego stowarzyszenia, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, pod rygorem zwrotu odwołania. Powyższe zarządzenie doręczono w sposób prawidłowy, w dniu 20 maja 2015 roku.

W związku z tym, że pełnomocnik wnioskodawczynie w określonym terminie nie uzupełnił braków formalnych odwołania w postaci udokumentowania umocowania do reprezentowania M. S., odwołanie obarczone brakiem formalnym uniemożliwiającym nadanie sprawie dalszego biegu na podstawie art. 477¹⁰ § 1 kpc w zw. z 130 § 2 k.p.c podlegało zwrotowi.

Zażalenie na powyższe zarządzenie w całości wniosła wnioskodawczynie. W uzasadnieniu powyższego podniosła, iż domaga się rozpoznania jej sprawy przy udziale przedstawiciela (...) Stowarzyszenia (...) i (...) Pani J. P.. Skarżąca wskazała, iż w jej ocenie ZUS bezprawnie domaga się zwrotu wypłaconych jej świadczeń, gdyż w żaden sposób nie pouczył jej co do ewentualnie możliwych sytuacji, w których pobieranie świadczenia winno być zawieszane. Z tych też względów wniosła o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i rozpoznanie odwołania.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 130 § 1 k.p.c. jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Z § 2 tego artykułu wynika zaś, iż po bezskutecznym upływie wskazanego terminu przewodniczący zwraca pismo stronie. Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu.

Zgodnie z art. 477¹⁰ § 1 k.p.c. odwołanie powinno zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji, określenie i związek uzasadnienie zarzutów i wniosków oraz podpis ubezpieczonego albo jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika.

Wskazane w powyższym, przepisie wymogi formalne, jakie powinno spełniać odwołanie, stanowią minimalne warunki, jakie odwołanie powinno zawierać. W orzecznictwie (post. SN z 20.4.2000 r., II UKN 132/00, PPIPS 2001, Nr 6, s. 68 post. Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 3 kwietnia 2014 r. III AUa 1112/13 LEX nr 1451671) wskazano, że odwołanie od decyzji organu rentowego, jak każde pismo procesowe winno zawierać elementy wskazane w art. 126 § 1 kpc, a więc oznaczenie rodzaju pisma, osnovę wniosku oraz dowody na poparcie przytoczonych okoliczności, a także, z uwagi na jego charakter, zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji z przytoczeniem zarzutów wobec niej i uzasadnienie. Mając na względzie powyższe stanowisko, w przypadku wnoszenia odwołania przez pełnomocnika wymagane jest dołączenie pełnomocnictwa, stosownie do art. 126 § 3 KPC (por. także: J. Gudowski, [w:] Ereciński, Komentarz KPC, t. 2, 2009, s. 605).

W postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych strony i ich organy lub przedstawiciele ustawowi mogą działać przed sądem osobiście lub przez pełnomocników (art. 86 kpc). Krąg pełnomocników określa ogólnie art. 87 kpc. W sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych zastosowanie mają art. 87 § 1 i 2 kpc.

W myśl art. 465 § 1 kpc. pełnomocnikiem pracownika lub ubezpieczonego może być również przedstawiciel związku zawodowego lub inspektor pracy albo pracownik zakładu pracy, w którym mocodawca jest lub był zatrudniony, a ubezpieczonego - także przedstawiciel organizacji zrzeszającej emerytów i rencistów.

Tym samym artykuł 465 kpc rozszerza określony w art. 87 kpc krąg osób, które mogą być pełnomocnikiem pracownika lub ubezpieczonego w sprawach rozpoznawanych w postępowaniu odrębnym. Obok osób wymienionych w art. 87 kpc pełnomocnikiem pracownika - niezależnie od tego, po której stronie sporu występuje - może być przedstawiciel związku zawodowego, inspektor pracy lub pracownik zakładu pracy, w którym pracownik jest lub był zatrudniony, natomiast pełnomocnikiem ubezpieczonego - dodatkowo także przedstawiciel organizacji zrzeszającej emerytów lub rencistów.

Przedstawiciel organizacji zrzeszającej emerytów i rencistów, występujący w charakterze pełnomocnika osoby ubiegającej się przed sądem o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego, musi legitymować się upoważnieniem tej organizacji do występowania przed sądem w charakterze jej przedstawiciela, a także pełnomocnictwem od osoby ubiegającej się o świadczenia (por. wyr. SN z 20.2.1978 r., II URN 12/78, OSPiKA 1979, Nr 2, poz. 22). Stowarzyszenie Emerytów i Rencistów (...) jest organizacją zrzeszającą emerytów i rencistów (uchw. SN z 7.10.1998 r., III ZP 29/98, OSNAPiUS 1999, Nr 3, poz. 94). Postępowanie sądowe z udziałem osoby, która wprawdzie może być pełnomocnikiem ubezpieczonego (art. 87 § 1 KPC), lecz nie przedłożyła pełnomocnictwa procesowego i nie została wezwana w trybie art. 130 § 1 kpc o jego przedłożenie, jest dotknięte nieważnością w rozumieniu art. 379 pkt 2 kpc (wyr. SN z 3.8.2000 r., II UKN 666/99, OSNAPiUS 2002, Nr 4, poz. 95). Jeżeli skarga kasacyjna radcy prawnego organizacji zrzeszającej emerytów lub rencistów została wniesiona bez pełnomocnictwa strony, to do uzupełnienia tego braku sąd w trybie art. 130 kpc wzywa radcę prawnego, a nie stronę (post. SN z 25.2.1998 r., II UZ 4/98, OSNAPiUS 1996, Nr 6, poz. 228).

W ocenie Sądu Okręgowego z powyższego wynika wprost, że w prawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wniesienie odwołania w imieniu strony przez pełnomocnika obwarowane jest warunkiem wykazania iż konkretnie ta osoba może być pełnomocnikiem ubezpieczonego w ogóle. Bezsprzeczne jest, iż na gruncie rozpatrywanego przypadku strona skarżąca została w sposób jasny i czytelny wezwana przez Sąd Rejonowy do uzupełnienia wspomnianych braków formalnych odwołania poprzez złożenie aktualnego wypisu z KRS (...) Stowarzyszenia (...) i (...) i wykazania umocowania J. K. do reprezentowania stowarzyszenia. Jednakże pomimo pouczenia przez Sąd o terminie do uzupełnienia braków formalnych i skutkach niewykonania przedmiotowego wezwania strona skarżąca nie usunęła powyższych uchybień. Z tych też względów uznać należało, iż wnioskodawczynię obciążają negatywne skutki wskazanego zaniedbania.

Na marginesie podnieść również należy, iż skarżąca we wniesionym zażaleniu na zarządzenie z dnia 1 czerwca 2015 r. roku nie wskazuje żadnych podstaw do uchylenia powyższego orzeczenia. Rzekomo istniejące uchybienia organu rentowego jakich ten miał dopuścić się przy wydaniu decyzji objętej zakresem odwołania nie tłumaczą bowiem braku uzupełnienia braków formalnych zażalenia. Natomiast twierdzenia jakoby (...) Stowarzyszenie (...) i (...) i rzekomo reprezentujące je osoby J. K. oraz wymieniona w zażaleniu J. P. miałyby działać w procesie w charakterze interwenienta ubocznego w żaden sposób nie znajduje potwierdzenia w materiale sprawy.

Podkreślić należy, iż organizacje pozarządowe w zakresie swoich zadań statutowych mogą, za zgodą osoby fizycznej wyrażoną na piśmie, wytaczać powództwa na jej rzecz lub przystąpić do niej w toczącym się postępowaniu (odpowiednio w oparciu o przepisy o interwencji ubocznej) tylko w sprawach o alimenty; ochronę środowiska; ochronę konsumentów; ochronę praw własności przemysłowej; ochronę równości oraz niedyskryminacji przez bezpodstawne bezpośrednie lub pośrednie zróżnicowanie praw i obowiązków obywateli (art. 61 i następane kpc). Niniejsza sprawa jako dotycząca praw wnioskodawczyni do świadczeń z ubezpieczenia społecznego nie mieści się w tym katalogu. Wobec tego wskazana organizacja pozarządowa - co już podniesiono - mogłaby działać w procesie co najwyżej w charakterze pełnomocnika wnioskodawczyni jednakże ocena w tym przedmiocie jest niemożliwa z uwagi na brak

przedłożenia przez stronę stosownego pełnomocnictwa i dokumentów stanowiących o statutowej działalności tej organizacji.

Zaskarżone orzeczenie odpowiada zatem prawu.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc w zw. z 398 kpc oddalił zażalenie jako bezzasadne.

Przewodnicząca: Sędziowie:

Z. Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni.